צחק, מוקיון!

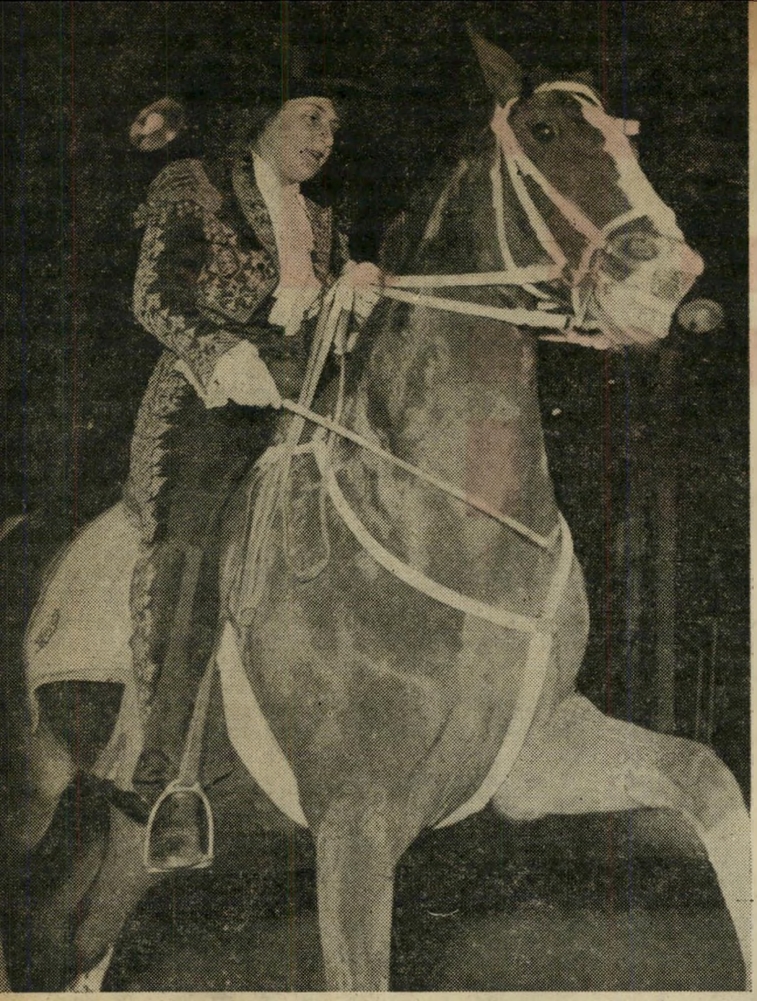

חייו של הרברט הקטן בסטוקהולם הגדולה, בירת־שוודיה, היו קשים ועכורים. עבודתו באווירה המחניקה של המאפיה הקטנה קשה ומשעממת. אולם בחייו היתה קרן־אור אחת: הקירקס הסמוך. שם נתגלה לפניו עולם אחר לגמרי, מלא מוסיקה ואורות צבעוניים. האנשים שהציגו בעולם זה היו עליזים ומלאים חדוות־חיים, שחיו באווירה של שמחה. בדמיונו ראה את עצמו עובר בכל העולם עם הלהקה, קוצר תשואות ורעם מחיאות כפיים.

באחד הימים קם הרברט, עזב את המאפייה, התיצב לפני מנהל הקירקס והצהיר כי יש ברצונו להפוך לאקרובאט. מאז חלפו שנים רבות, והרברט נוכח כי לא תמיד שוררת חדוות־החיים מתחת לכיפת הברזנט הגדולה. להיפך, חיי־הקרקס היו מלאים עבודה מפרכת, אכזבות, דראמה ונדודים אינסופיים. אילם הנער התבגר והשיג את מבוקשו: עתה הוא עומד בראש קבוצת אקרובאטים הידועים בכל רחבי אירופה בכינויה „שלושת האנקורים".

דה סיפולו, הזוג הצרפתי העליז שהציג זמן רב במולן רוז' ולידו בפאריס. להצוות־הם אהובים לא רק על הקהל, אלא גם על חבריהם.

לפני כחודשיים נפגשו שלושת האנקורים בסטוקהולם עם ריינר גרוסקופף, מנהל הזירהטרון הרמת־גני. הפגישה נסתיימה בחתימת חוזה ושלישיית האנקורים פרחה לישראל כדי להוות אחת מנקודות־השיא של התוכנית החדשה בזירהטרון.

גרוסקופף, שהיה סוכן־הפרסומת של הזירהטרון משך כל חמש שנות קיומו, קיבל לידיו את הנהלת הקרקס רק לפני זמן קצר, כאשר הביא לישראל את להקת המחליקים על הקרח. בהיותו בן למשפחת מנהלי תיאטרון מפורסמים בגרמניה, החליט גרוסקופף להרים את רמת הזירהטרון לרמה אירופית גבוהה. „סוד הצלחתו של קירקס בכלל — וקירקס ישראלי בפרט טמון בשינוי תדיר של תוכניות," אמר גרוסקופף. „אני מתכוון להחליף את התוכניות מדי חודשיים, ולהביא אמנים חדשים לארץ בזרם בלתי־פוסק." אולם מנהל הזירהטרון יודע היטב כי כל קירקס ראוי לשמו חייב לשמור גם על גוון לאומי. על כן הוא משתדל — ואף מצליח — לגלות כשרונות מקומיים ולהציגם בפני הקהל: צד בצד עם אמנים של מולן רוז' ולידו הפריסאיים, רקדנים ספרדיים, ואקרובאטים מהולנד, מופיעים גם מוקיונים ועושי־להטים ישראליים, בעלי רמה לאם חות גבוהה.

סיפר גרוסקופף: „כעת אני עסוק בהכנת משהו במינו לתוכנית הבאה. עדיין איני יכול לגלות את מהותו של דבר זה. אוכל לומר רק שקהל הישראלי טרם זכה לראות דברים כדוגמתו." על פניו ריחף חיוך מלא מסתורין.

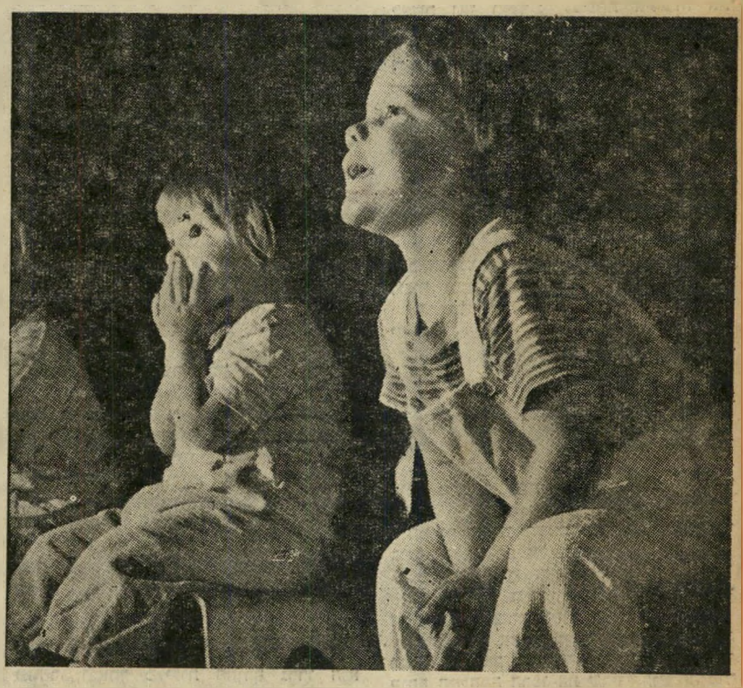

הצופים הצעירים מוצאים בזירהטרון עולם חדש, מופלא, ססגוני ומשעשע. הם מהווים את הקהל הטוב ביותר.

פימונה ופאול, אמני הלהטוטים המוסיקאליים מסוגלים לנגן לא רק על כלי־נגינה, אלא גם על כל כלי־המטבח והבית השונים.

המסתורין אפפו לא רק את התוכנית הבאה אלא גם את התוכנית הנוכחית. מאות הילדים שנאספו מדי יום ביומו מתחת לכיפה הגדולה, עם או בלי הוריהם, צפו כאזוזים בחבלי־קסם לעבר זירת החול, שטופת נוגה־הזרקורים. הם פשוט לא יכלו להבין כיצד מעופפים הלוליינים באוויר, כיצד מתנהגים הסוסים כתלמידי בית־ספר ממושמעים. כאשר אחז הקוסם, קריסטסקוס, במכשיר רדיו, שהשמיע נעימה רמה, כיסה את בפיסת־בד שחורה, הניף אותו באוויר והעלים את־תו מעיני־כל, פרצה מפיות הצופים הצעירים קריאות־תמהון: איך הוא עושה זאת? הם לא ראו תופעה כזאת אפילו בחלומותיהם המוזרים ביותר.

המבוגרים הרבים שבאו לחזות בהצגות הזירהטרון לא נדהמו ולא הופתעו. הם ידעו כי בהופעות המוזרות השונות אין כל דבר שמחוץ לדרך־הטבע: אמני הקרקס עשו את אשר עשו רק תודות לזריזות גדולה, דמיון יוצר, התאמנות בלתי־פוסקת יום־יומית ועבודת־צוות מתואמת להפליא.

שירה ומחול מגישה לקהל לינדה ויסקרקנית ממדריד. היא מופיעה גם כעוזרתו של אביה, הקוסם והאילוזיוניסט קריסטסקוס.

סים הפלאות רוקד לפי קצב המוסיקה ונשמע לכל תנועה של ליליאן דניאלס אשר אימנה אותו משך שנים רבות.